

Tavaszi moccanások

Az élet mégiscsak visszarázódik eredeti kerékvágásába. A lelkeszlakra is ráköszöntött a tavasz. Főnököm felesége észak-magyarországi szülőházából áldott állapotban térhetett vissza. Nemsokára elérkeztek a szülés nehéz órái. Az asszony túl volt a harmincon, kínos vajúdasok között igyekezett megkezdeni önálló életét az első gyermek. Bandival, a férjjel, a harmadik szobában vártuk a fejleményeket. A vajúdo papné hangja a parókia minden zugába elhatott, szinte lebénított az életnek ez a véres, döbbenetes jelentkezése. Főnököm sápadtan roskadt magába, és aggodalma nem is volt alap nélküli. Időnként benézett hozzánk a szülésznő, s bármennyire igyekezett is leplezni, rajta is látszottak az aggodás jelei. A pár percnyi csendet iszonyatos ordítás szakította félbe. Az életnek élet az ára. Orvosért kellett menni. A mézáros termetű szülész feltűrt ingujjakkal jött ki hozzánk a vajúdotól. A cigarettákat inkább rágtá, mint szívta egymás után: – A fogós szülést nem lehetett elkerülni – szólt maga elé nézve. – A bábaasszony hirtelen behívta az orvost. A visító ordítás megszűnt, csupán halk, fáradt nyögések hangja volt hallható.

Ezek a pillanatok voltak számunkra is a legsúlyosabbak. Mindketten térdre kényszerültünk s Istenhez kiáltottunk az anya és a gyermeke életéért. Ebben a kegyetlen helyzetben nem volt könnyű kimondani: legyen meg a Te akaratod!

A hálószobában teljes a némaság. Már fáradt nyögések sem hallatszanak. Kincses Endre kezébe temeti arcát. Én úgy érzem, szükségünk van arra, hogy felülről halljuk a Szót. Kinyitom a bibliámat, noha a kijelentésnek ezt a módját nem szeretem, akkor mégis rákényszerültem. Felütöm a bibliát, és olvasom: „Az Isten pedig monda: Kétség nélkül a te feleséged Sára szül néked fiat.”

– Bandi – szólok –, többé nincs okunk aggódni! Érted? Ezt mondja az Isten, neked mondja és nekünk: „Kétség nélkül!”

Nagy, kék szemeit rám emeli a főnök: el lehet-e hinni? Kimondatlanul is ezt kérdezi. Ugyanabban a pillanatban megnyílik az ajtó, és a hosszú csendet egy gyermek sírása töri

meg. Nem a halálé, hanem az életé. Az Isten ajándékozta életé. Egy leány.

Miért leány az, aki fiúként ígértetett az igében? Nem bántuk mi már, akárki... Isten ígéréteben a lényeg nem a gyermek neme, hanem az élet igenje.